

Vi beklager også, at krigen mod terror er blevet til en stor, sort sæk, hvori man putter en lang række konflikter rundt om i denne verden, som har deres egen lokale og regionale baggrund, og dermed i virkeligheden kommer til at opdele verden i et sort-hvidt billede, der gør det vanskeliggere at få de forhandlinger i gang, der skal demontere og løse de konflikter retfærdigt. Jeg tænker på Palæstina, jeg tænker for så vidt også på endnu mere svært opnåelige mål som en retfærdig løsning for tjetjernerne eller for uighurerne i Xinjiang.

Det er, som der også står i de fire oppositionspartiets forslag til vedtagelse, nedslående at se, hvordan krigen mod terror bliver brugt som dække for undertrykkelse af mindretal og politiske modstandere af en række autoritære regeringer i denne verden.

Kl. 14.05

Det er selvfølgelig modsætningsfyldt og vel også modproduktivt, at vi skal udkæmpe vores del af krigen mod terror i alliance med en række regimer, som kan siges at have udvist terroristisk adfærd, fra det despotiske styre i Saudi-Arabien til Pakistans militærdiktator og mange andre.

Det, der er problemet med hele konceptet krigen mod terror, er, at det indirekte holder væk fra scenen; man kunne sige indirekte accepterer, at stater kan optræde terroristisk, og at borgerne, hvis de svarer tilsvarende, så er en del af vores mål i krigen mod terror.

Det, som skal være min sidste pointe i denne diskussion, er at understrege over for statsministeren, hvor vigtigt det er, at den måde, hvorpå vi deltager i indsatsen mod terrorisme, i et og alt afspejler de idealer, vi har om demokrati, om respekt for menneskerettigheder, om retfærdig rettergang og om respekt for individernes frihedsrettigheder. Det er både vigtigt i sig selv, og fordi det er de idealer, vi forhåbentlig deler.

Men det er også vigtigt, fordi det vil være fuldstændigt umuligt at overbevise de mange hundrede millioner mennesker ude i den fattige verden, som ikke ser det her som et rent sort-hvidt felttog – det gode mod det onde – om, at vi kæmper for noget, der er godt. Det er jo det, der er gået så frygtelig galt i forbindelse med behandlingen af fanger i Afghanistan, i Abu Ghraib, i Guantánamo – det gælder også mange andre ting – i den kamp, som i hvert fald USA har stillet sig i spidsen for under overskriften krigen mod terror. Man vinder ikke kampen

mod terroristerne ved at antage bare en brøkdel af de metoder, som de selv anvender.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Der har jo været en del debat om menneskesyn i dag. Der er måske nogle, der har forstået det som en debat om hr. Frank Aaens menneskesyn. Det tror jeg er en misforståelse. Det er snarere et forsøg på at få en debat om de enkelte ordføreres menneskesyn, som nogle af os har efterspurgt.

Jeg synes jo, det er bemærkelsesværdigt at se, hvem hr. Mogens Lykketoft er i selskab med i sit forslag til vedtagelse. Det er nemlig henholdsvis Enhedslisten – ja, lad os bare nøjes med dem, det er såmænd slemt nok. Og når nu hr. Mogens Lykketoft gør sig til talsmand for principper, som jeg i øvrigt tror – det er jeg helt overbevist om – at langt størstedelen af denne sals medlemmer deler, så synes jeg, det er legitimt at stille hr. Mogens Lykketoft det spørgsmål, om han kan svare helt og fuldt for menneskesynet hos alle de partier, hans forslag til vedtagelse repræsenterer.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har ikke tænkt mig at foretage nogen granskning af lever og nyre, motiver og baggrund. Jeg har været enig med en række partier om nogle målsætninger og nogle formuleringer til denne debat. Og hvis hr. Søren Pind synes, at det skulle være et krav, man kunne stille til mig, så vil jeg da gerne stille det modspørgsmål, om hr. Søren Pind i et og alt deler hr. Søren Krarups og hr. Jesper Langballes menneskesyn. Det håber jeg da sandelig ikke for hr. Søren Pind.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg konstaterer, at formanden ikke har noget behov for at give hr. Søren Krarup ordet, og det synes jeg også er helt i orden i den her sammenhæng. Jeg vil blot spørge hr. Mogens Lykketoft, om han deler opfattelsen af, at følgende – det er et citat fra Berlingske Tidende den 31. juli 2001 – er en rigtig adfærd:

»Når Frank Aaen i samarbejde med Kabul-regeringen, sikkerhedspolitiet, KHAD, og den sovjetiske besættelsesmagt bevidst bruger den fangne egypters afmægtige tilstand til at afpresse ham udtalelser, så nærmer situationen sig betænkeligt FN-konventionens tortur-definition.«